

De setembre a novembre

Abans de donar les raons del títol d'aquest article, vull aprofitar per a felicitar a EL MUNDO de CATALUNYA pels seus 15 anys i vull agrair també al seu director, l'Àlex Sàlmon, per haver-me autoritzat a recopilar els meus 44 articles apareguts –des de 2002 i fins el juny de 2010– en aquest mateix espai, el que m'ha possibilitat publicar el llibre *Fent camí per l'esquerra. Cròniques d'uns temps intensos* (2002-2010).

Del 29 de setembre al 28 de novembre. Aquest són dos mesos i dues dates molt importants per a la gent treballadora i el sindicalisme, i molt importants per a la ciutadania i l'esquerra política catalanes. Ara fa un mes, el 29 de setembre, els treballadors i els sindicats van convocar la vaga general. Una mobilització que va ser un èxit i un exercici de democràcia. Ha passat un mes i la mobilització sindical ha contribuït a la remodelació governamental de Zapa-tero. CCOO i UGT van convocar la vaga amb el lema *Així no* davant uns continguts de la contra-reforma laboral que fan l'acomodament més fàcil, barat i pagat amb diners públics. Però el 29-S el sindicalisme va contribuir, també, a recuperar nivells de compromís i mobilització davant la por i la resignació a que se'ns convida des dels mercats.

Trobo molt interessants les reflexions de CCOO i UGT sobre els paper dels sindicats en una democràcia, en el mateix moment que han plantejat noves mobilitzacions pels propers 15 i 18 de desembre: «El sindicalismo confederal no es un sindicalismo a la defensiva, lo ha demostrado históricamente: el sindicalismo es un sujeto activo, propositivo, configurador de derechos, defensor de los mismos, garante de su efectivo ejercicio, cuya misión última es la de transformar la realidad para mejorar las condiciones de trabajo y de vida de la clase trabajadora. UGT y CCOO vamos a desplegar una amplia ofensiva sindical que, partiendo del rechazo a las injustas y lesivas medidas hasta ahora adoptadas por el Gobierno, que han desembocado en un conflicto que permanece abierto después de la Huelga General del 29-S, sirva para reforzar la iniciativa, impulsando un fuerte proceso de movilización sostenida».

Doncs bé, per EUiA del que es tracta és de continuar estant amb els sindicats, en les seves justes reivindicacions i necessàries mobilitzacions. I, alhora, contribuir a convertir, d'aquí al 28-N, la resposta dels treballadors en més força parlamentària d'ICV-EUiA, la coalició que ha estat al carrer, al Parlament, al Congrés i

Manifestants a la vaga general del 29-S a Passeig de Gràcia. / QUIQUE GARCÍA

«El 29-S el sindicalisme va contribuir a recuperar nivells de compromís»

al Senat. La crisi global i les polítiques neoliberals del govern espanyol afecten als treballadors i treballadores catalans. Avui a Catalunya hi ha 1.473.000 persones que cobren menys de 1.000 euros, la pensió mitjana és de 773 euros (el que vol

dir que hi ha moltes persones, especialment dones, que en cobren menys); 25.000 famílies depenen d'un ajut mensual de 426 euros, ja que no tenen cap altre ingrés; prop de 500.000 persones estan a l'atur. Això confirma que cal posar fi a allò que ens ha portat fins aquí: l'enriquiment fàcil d'una minoria, l'especulació, el fet que els més rics no paguin impostos, la no regulació del sector financer, uns sous i pensions baixes... Per això a ICV-EUiA diem que la crisi només es guanya des de l'esquerra i que necessitem ser més forts al Parlament. El 28-N a Catalunya, només

poden donar-se dues situacions: o govern plural d'esquerres o el retorn de la dreta (CiU). Nosaltres ho tenim clar, el govern d'esquerres ha canviat Catalunya amb polítiques en favor de les persones, el territori i l'autogovern, i ara cal anar més enllà i per això continuarem explicat l'obra de govern i fent propostes, d'esquerres i ecologistes, per a fer girar més cap a l'esquerra el proper Parlament. Tenir dubtes és afavorir les possibilitats de les forces conservadores.

Jordi Miralles i Conte és coordinador general d'EUiA i diputat al Parlament.